

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Szerző:

Cím: *A fővárosi törvény a külföldi bankoknak sürgős*

A Népi

Hely

Idő

"1924"

Személy

A fővárosi törvény a külföldi bankoknak sürgős

Junktim a külföldi kölcson és a főváros márkakölcsoné között
A főváros nem fizeti aranyban a százmilliómárkás kölcsont

- A NÉP tudósítójától -

A mostanában annyit emlegetett kétszakaszos fővárosi törvényjavaslat tudvalevőleg azt célozza, hogy legalizálja a főváros vezetésének mai rendezését. A kormánybiztos kiküldetése nemkülönben — ami még ennél is fontosabb — a tanácsnak a kormánybiztos elnöklété alatt a törvényhatósági bizottság közgyűlésének jogkörével való felruházása kormányrendelet útján történt. Ez magában véve közjogi abszurdum, mert

kormányrendelet nem ruházhat fel köztörvényhatósági autonóm jogokkal

olyan még annyira tisztelre-méltó testület sem, amelyet ezek a jogok

az alaptörvények szerint meg nem illetnek.

Amint nem illetheti meg — míg ezt törvény ki nem mondja — ez a jog a főváros tanácsát.

A helyzet tehát ma voltaképen az, hogy

a tanács ebben az új minőségében valóságilag törvényellenesen működik.

Ha figyelemmel kísérjük a közgyűlés helyett tanácskozó tanácsülések tárgysorozatát, meg is állapíthatjuk magának a tanácsnak azt a becsületes törekvését, hogy csak a leghalaszthatatlanabb és olyan ügyeket vizs az egyébként is nagyon ritkán tartott közgyűlést helyettesítő ülései elé, amelyek a törvényes felelősség szempontjából

a legkevésbé veszedelmerek.

Ezt a fészeg helyzetet jól látja mindenki, látja nemcsak maga a hivatalos főváros, hanem a kormány is és még inkább látják azok az érdekeltségek, amelyek a külföldi kölcson perktuálását minden irányban konszolidált helyzethez kívánják kötni. A kormány tehát, ha azt akarja, hogy az átmeneti időre végeleg meg ne akadjon minden igazn fontos ügy elintézése a fővárosnál, másrészt pedig a külföldi kölcson

perktuálásának ez az akadálya is megszűnjék,

kénytelen a lehető legsürgősebben törvényesíteni a főváros vezetésének mai rendjét.

Ebben a pillanatban a kormányra nézve ez az utóbbi szempont a fontosabb, mert jól informált helyeken úgy tudják, hogy akülföldi kölcson elhelyezésében érdekelt penzesoportok azt követelik, hogy

a kölcson folyósítása előtt rendezzék a főváros külföldi tartozásainak ügyét.

Nevezetesen ezeknek azt a részét, amelyre nézve a főváros kölcsonéinek egyrészében érdekelt bankokkal nem hogy megegyezés meg nem történt, hanem éppen ellenkezőleg a most lejárt mandátumok megszűnése előtt a főváros közgyűlése egyik utolsó ülésén a leghatározottabban állást foglalt az ellen, hogy a közgyűlés megkezdésével az átmeneti időben erre törvénytörvény szerint nem illetékes fő-

1924. 3. 16.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old

rum után próbáljanak meg olyan megegyezést elfogadtatni, amely ellenkezik a főváros közönségének érdekeivel.

Nevezetesen arról a százmillió márká kölcsonról van szó, amelyet a fővárosnak a háboruelőtti években a Dresdener Bank nyújtott. Ez a kölcson a megegyezés szerint kifejezetten a mindenkori folyó pénzürtékre szól, a fővárosnak tehát elvitathatatlan helyes álláspontja, hogy ezt a kölcsont csak márkában hajlandó visszafizetni. A zsidó bankárok tisztában voltak a helyzettel és egy banditafogással akarták megkorrigálni az eredeti megállapodás nekik hátrányos kikötéseit. A százmillió márkás kölcson kötvényeinek jórészt a jó hitsorsosok megértésével

a Dresdener Bank a háboru befejezése után a Lloyd's Bank útján Londonba sította

azzal a szándékkal, hogy ott a márkakötvényeket angol fontra valorizálják és ilyen módon talán sikerülni fog arra kényszeríteni a

fővárost, hogy ezt a kölcsont is értékes valutában, remélhetőleg fonthban törlessze.

Wolff Károly, akinek vezetése mellett teljes mértékben sikerült a megegyezés az összes többi külföldi hitelezőkkel, már a tárgyalások folyamán világosan leleplezte ezt a spekulációt és az ő felépítésének volt az eredménye, hogy a főváros a márkakölcson ügyében ismert jogos álláspontját elfoglalta.

Most arról értesülünk, hogy a Lloyd's Banknak mégis sikerült volna az állami külföldi kölcson ügyében a maga érdekeltségét olyan módon bekapcsolni, hogy

junktim készülne a most tárgyalni külföldi kölcson folyósítása és a fővárosi márkakölcson aranykölcsonné minősítése között.

Ezért volna állítólag annyira sürgős a kormánynak a kétszakaszos fővárosi törvény mielőbbi megalkotása, nem pedig csak azért, amint az eddigi hivatalos indoklások szólnak, „hogy a nagy államkölcson szempontjából is fontos, hogy a főváros ügye elintéztessék”, továbbá, hogy „már törvényes alapon lehetne a főváros kölcsonra vonatkozó tárgyalásokat lefolytatni”, amint legutóbb a belügyminiszter mondta.

Pedig ha a kormánynak az a terve, hogy a főváros mai helyzetének legalizálásával könnyű eszközt kíván keresni a közgyűlést pótló tanácsban az angol-német zsidó bankárok banditafogásának elfogadtatására, — amennyire a helyzetet eléggé jól ismerjük: a kormány nagyon téved.

Nem hiszünk, hogy akal- a olyan lelkiismeretlen és könnyelmű tanács, amely eléggé rövidlátó volna ahhoz, hogy felelősséget vállaljon bármely presszó mellett is a főváros egész jövő sorsára kiható ilyen mélyredden fenotosságu kérdésben olyan lépésért, amely egyes elárulása volna a fővárosi polgárság érdekeinek.